

Thesis Title Institutional Sustainability for Water Resource Management: A Case Study of Dong People's Water Resource Management in Zengchong Village, Congjiang County, Guizhou Province, P.R. China

Author Mr. Li Zhinan

M.A. Sustainable Development

Examining Committee:

Assistant Professor Dr. Urainvan Tan-Kim-Yong	Chairperson
Lecturer Dr. Anan Ganjanapan	Member
Lecturer Dr. Supaporn Nakbunlung	Member

Abstract

What is the role of the local community and its institutions in resource management during the process of decentralization currently happening in China today? In covering this question this study applies to the case of Dong people's water resource management in Zengchong village, Congjiang County, Guizhou Province, P.R. China for practical information. In this village, there was a traditional *Kuan* institution for water resource management in the past, which was eventually destroyed, but now local people have constructed the "*Cun Gui Min Yue*" the local resource management institution based on the old *Kuan* law to manage water. So study on this village's water resource management can increase the understanding of local institutional processes through history. This study can be divided into sections dealing with four objectives: 1) To study local water institutional arrangements in different stages of this village's history. 2) To analyze the interrelationship of institutional practices in different stages. 3) To analyze the impact of external factors on the local water resource management institution. 4) To understand the principles of local institutional change and local institutional sustainability.

This study focuses on three levels of local water interactions: among local people on the horizontal level, between local leaders and local users vertically and between the local community and upper-level government vertically. Four hierarchical elements of legitimacy, which are structure of power and interests, rules making, performance and accountability, are conceptualized here to study local water interactions. The interaction of these four elements with each other, created the legitimation process for water resource management.

This study has divided this village's history into four stages (clan stage, class stage, collective stage and household stage) for study. Through both quantitative and qualitative analysis, this study has found that there were four different water institutions dynamically constructed in these four stages by local actors based on their power and interest structures. Water institution in each stage was sustainable through the interaction of the four levels institutional practices (four hierarchical elements of legitimacy). And they have changed from one stage to the next due to being impacted by government policy, market mechanisms and other factors. All these changes are first manifested in the fundamental element, the structure of power and interest. Although the water institutions in these four stages have different characters in relation to the four elements, from a holistic point view institutional sustainability through all the stages can be found: The "*Cun Gui Min Yue*" which is used at the present was derived from traditional *Kuan* law through its introduction by the local elders who had had experience of the original *Kuan*. The reasons given by this study are that *Kuan* institutional practices in the past cultivated the fundamental factors for institutional sustainability today such as, cultural identity, symbolic capital, social memory, local experience and local self-confidence. Present-day local institutional sustainability has also benefited from the decentralization policy implemented recently.

This study recommends that the Chinese government should cultivate downward accountability which devolves water management power to the local people and obtains local consent on water institution. It also recommends that upward accountability to build local capacity in water resource management needs to be strengthened. Besides these two factors, it recommends that the present land policy, which has built a strong basis for local equality of power in water access, will be continued for along time.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ความยั่งยืนเชิงสถาบันในการจัดการทรัพยากรน้ำ: กรณีศึกษาการจัดการ
ทรัพยากรน้ำของชาวคิ่ง ในหมู่บ้านเงินชง อำเภอจงเจียง จังหวัดกุ้ยโจว
ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ชื่อผู้เขียน : นายหลี่ ชีหนาน

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : สาขาวิชาการพัฒนาอย่างยั่งยืน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุไรวรรณ ตันกิมยง ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. อานันท์ ภาณุจนพันธ์ กรรมการ
อาจารย์ ดร. สุภาพร นาคบัลลังก์ กรรมการ

บทคัดย่อ

ชาวท้องถิ่นและสถาบันการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นมีการจัดการอย่างไร ในสมัยปัจจุบัน ซึ่งเป็นสมัยที่อยู่ระหว่าง กระบวนการกระจายอำนาจของประเทศจีน คำถามนี้ตอบได้ด้วยการวิจัยกรณีศึกษาการจัดการทรัพยากรน้ำของชาวคิ่งในหมู่บ้านเงินชง อำเภอจงเจียง จังหวัดกุ้ยโจว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในสมัยก่อน หมู่บ้านนี้ได้มีสถาบันการจัดการน้ำที่เป็นธรรมเนียมสืบทอดกันมา เรียกว่า “ชวน” (Kuan) ซึ่งในปัจจุบันชาวท้องถิ่นได้มีการนำกฎของชวนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำกฎใหม่ที่เรียกว่า “จุนกั๋วหมินยู่” (Cun Gui Min Yue) ดังนั้นการทำการวิจัยในหมู่บ้านนี้ จึงสามารถเพิ่มพูนความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการดำเนินงานสถาบันท้องถิ่นในยุคนั้น ๆ ได้ วัตถุประสงค์ของการวิจัยสามารถแจกแจงได้ 4 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาการจัดการของสถาบันการจัดการน้ำท้องถิ่นในยุคสมัยที่ต่างกันตามประวัติศาสตร์ของหมู่บ้าน 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันของการจัดการของสถาบันในยุคสมัยที่ต่างกัน 3) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันการจัดการทรัพยากรน้ำในท้องถิ่น 4) เพื่อทำความเข้าใจหลักการในการเปลี่ยนแปลงของสถาบัน และความยั่งยืนของสถาบัน

การวิจัยนี้เน้น 3 ระดับของการปฏิสัมพันธ์ของน้ำในท้องถิ่น โดยการใช้แนวความคิดทางสิทธิตามกฎหมาย ตัวอย่างเช่น ระหว่างคนท้องถิ่นด้วยกันในแนวราบ ระหว่างผู้นำท้องถิ่นกับผู้ใช้น้ำในท้องถิ่นในแนวตั้ง และระหว่างชุมชนท้องถิ่นกับหน่วยรัฐบาลที่ระดับสูงขึ้นไปในแนวตั้ง 4 ระดับขั้นพื้นฐานของแนวความคิดด้านสิทธิทางกฎหมาย ได้แก่ โครงสร้างของอำนาจและผลประโยชน์ การจัดทำกฎ การปฏิบัติตามกฎ และความรับผิดชอบ จะถูกแสดงแนวคิดไว้ในงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาการปฏิสัมพันธ์ของน้ำในท้องถิ่น องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบนี้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันซึ่งก่อให้เกิดกระบวนการทางสิทธิตามกฎหมาย

การวิจัยนี้จัดแบ่งประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านออกเป็น 4 ยุค (ยุคบุคคลที่ใช้นามสกุลเดียวกัน ยุคบุคคลตามลำดับชั้น ยุคที่มีกรรมสิทธิ์ร่วมกัน และยุคของแต่ละครัวเรือน) ในการวิจัยทั้งในเชิง-วิเคราะห์คุณภาพ และปริมาณ พบว่าได้มีการก่อตั้งสถาบันที่แตกต่างกันในยุค 4 ยุคนี้ โดยชาวท้องถิ่นจัดตั้งขึ้น ตามโครงสร้างอำนาจและผลประโยชน์ สถาบันการจัดการน้ำในแต่ละยุคมีความยั่งยืนผ่านทางปฏิสัมพันธ์เชิง-ปฏิบัติของสถาบันใน 4 ระดับ และได้มีการเปลี่ยนแปลงจากยุคหนึ่งสู่อีกยุคหนึ่งเนื่องจากผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาล สถาบันการตลาด และปัจจัยอื่น ๆ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มาจากองค์ประกอบพื้นฐานซึ่งก็คือ โครงสร้างอำนาจและผลประโยชน์ ถึงแม้ว่าสถาบันการจัดการน้ำใน 4 ยุคนี้ มีลักษณะที่แตกต่างกันใน 4 องค์ประกอบ ความยั่งยืนของสถาบันสามารถพบได้จากการมองภาพรวมของ กฎ “ขุนกุยหมินยู” ซึ่งใช้กันในปัจจุบันและได้ก่อตั้งมาจากกฎ “ชวน” โดยการบอกเล่าจากคนสูงอายุในท้องถิ่น เหตุผลที่ได้จากการวิจัยนี้ คือ การจัดการของสถาบันการจัดการทรัพยากรโดยใช้กฎ “ชวน” ในสมัยก่อน โดยได้ปลูกฝังปัจจัยพื้นฐานเกี่ยวกับความยั่งยืนของสถาบัน ตัวอย่างเช่น อัตลักษณ์ของวัฒนธรรม ทูทางสัญลักษณ์ ความทรงจำทางสังคม ประสบการณ์ท้องถิ่น และ ความมั่นใจในท้องถิ่น ความยั่งยืนของสถาบันยังสามารถรับประโยชน์จากนโยบายการกระจายอำนาจที่ได้จัดทำขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้

การวิจัยนี้ได้เสนอแนะว่ารัฐบาลจีนควรมีการปลูกฝังความรับผิดชอบสู่ระดับล่าง ซึ่งกระจายอำนาจในการจัดการน้ำสู่ท้องถิ่น และจะสามารถได้รับความยินยอมจากท้องถิ่นในเรื่องของสถาบันการจัดการน้ำ และยังคงสนับสนุนความรับผิดชอบระดับบน เพื่อที่จะเสริมสร้างความสามารถของท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรน้ำ นอกจากนี้ยังจะต้องดำเนินการนโยบายที่ดิน ซึ่งเสริมสร้างรากฐานที่เข้มแข็งสำหรับอำนาจที่เท่าเทียมกันของท้องถิ่น ในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำต่อไปอีกด้วย